12/12/2019

UNESCO: Διεθνής Αναγνώριση της Βυζαντινής Μουσικής

/ Επικαιρότητα

Την εγγραφή της Βυζαντινής Μουσικής στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας στην 14η ετήσια συνεδρίαση της ενέκρινε η Διακυβερνητική Επιτροπή της Σύμβασης για τη Διαφύλαξη της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς (UNESCO, 2003) στη Μπογκοτά της Κολομβίας.

Η Σύμβαση για τη Διαφύλαξη της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς αποτελεί διεθνή συνθήκη που υιοθετήθηκε από την UNESCO το 2003 και κυρώθηκε από την Ελλάδα το 2006. Προέκυψε ως ώριμος καρπός του διεθνούς προβληματισμού σχετικά με την έννοια της πολιτιστικής κληρονομιάς, με ιδιαίτερη έμφαση στις πολιτισμικές πρακτικές που συγκροτούν τη ζωντανή παράδοση και οι οποίες δεν αφήνουν πάντοτε απτό, υλικό ίχνος (π.χ. μουσική, χορός, γνώσεις και πρακτικές κ.ά.).

Η Σύμβαση, αναγνωρίζοντας ότι η άυλη πολιτιστική κληρονομιά συχνά υπερβαίνει τα σύνορα μιας χώρας, δίνει τη δυνατότητα στα κράτη-μέρη της να υποβάλουν, εκτός από εθνικούς, και διεθνικούς φακέλους προκειμένου να εγγράψουν στους

Διεθνείς Καταλόγους στοιχεία της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς που ασκείται στο έδαφός τους.

Βυζαντινή Μουσική/ Ψαλτική, Ελλάδα, Κύπρος

Η ψαλτική, ως ζωντανή παραδοσιακή τέχνη, είναι από τα σημαντικότερα πολιτισμικά αγαθά, που συμβάλλουν δυναμικά στον αυτοπροσδιορισμό και την αυτογνωσία του νεότερου ελληνισμού. Πρόκειται για μελωδίες που έχουν δημιουργηθεί για να βοηθήσουν τους πιστούς να προσεγγίσουν τον λόγο των Ιερών Ακολουθιών και αυτή η έμφαση στον λόγο των Ευαγγελίων βοήθησε καθοριστικά στη διατήρηση της ελληνικής γλώσσας ως ομιλούμενης. Η απόδοση των μελωδιών στις εκκλησιαστικές ακολουθίες βασίζεται τόσο στη σημειογραφία, όσο και κυρίως σε μνημοτεχνικές μεθόδους, στοιχείο που συνέβαλε καθοριστικά στη διαφύλαξή της σε περιόδους χαμηλού αλφαβητισμού. Η εκπαίδευση των ψαλτών έχει χαρακτηριστικά μακρόχρονης μαθητείας. Τα χαρακτηριστικά της ψαλτικής συνθέτουν ένα ισχυρό κράμα ελληνικού λόγου, ρυθμού και μέλους, συνυφασμένα με ιδιότυπες τεχνοτροπίες και μορφολογικά ιδιώματα.

Εγγράφηκε στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς το 2015.

Περισσότερες πληροφορίες για το στοιχείο είναι διαθέσιμες ΕΔΩ

ΠΗΓΗ: ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ